

giblje in dela v njem. Kmečko nabrano krilo je dostojno, pripravno in primerno. Zato se napravljajo tudi meščanke za velike slavnosti rade »po narodno«. In tujci kar strmijo, ko vidijo ta lepa krila, modrce, naramne rute, vezene rokave, peče, avbe. Na vasi se pa stiskate v ozke žaklje, ki se ne oprijemajo pasu in niso primerni za delo. Pa vse zato, da smo moderni. »Nekdanje široke obleke,« pravi naša mama, »smo dolgo nosili in potem še predelali za otroke. Sedanje obleke pa ne moreš nositi dolgo in ne moreš narediti iz nje kaj prida, ker ostane žakelj — žakelj.« Koliko denarja gre po nepotrebem iz hiše, če mora biti leto za letom vse po mestni modi, ki je vsak mesec drugačna — to povprašaj svojega očeta, ki se praska po glavi, kadar gre mama v štacuno ali k šivilji. Dobro blago in pametno narejena obleka trajata leta, moda je pa luknja v kmečki strehi. Seveda ne bo prav, kar sem povedala, ne Tebi ne Tončiki ne mami, še najmanj pa vaši šivilji. Da bo manj nejevolje, Ti pa pišem drugič od pristriženih glav. In Ti nikar ne pozabi, da si mi odgovor dolžna.

Prisrčno Te objame

Tvoja Dragica.

Radivoj Rehar: List za listom . . .

*List za listom pada z vej,
veter ž njimi se igra,
nosi sèm jih, nosi tja,
troši jih po zemlji vsej.*

*In kot nje bo tudi nas
smrtni dih nekoč odvel,
ko na jésen bo prišel
težkega slovesa čas.*

*Ali list, ki poteptan
v zemljo je, bo v zemlji zgnil —
nas pa zopet prebudil
bo Gospod na sodni dan.*